

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 7 maja 2004 r.

dotycząca systemu pomocy planowanego do wdrożenia przez Włochy na rzecz rolników z prowincji Campobasso

(notyfikowana jako dokument nr C(2004) 1634)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(2005/319/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

po wezwaniu zainteresowanych stron do złożenia uwag, zgodnie z powyższym artykułem,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 29 listopada 2000 r., zarejestrowanym w dniu 30 listopada 2000 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej powiadomiło Komisję, zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu, o treści uchwały nr 629 Zarządu Prowincji Campobasso z dnia 29 grudnia 1999 r.
- (2) Pismem z dnia 8 lutego 2001 r., zarejestrowanym w dniu 12 lutego 2001 r., pismem z dnia 21 lutego 2001 r., zarejestrowanym w dniu 28 lutego 2001 r., pismem z dnia 12 czerwca 2001 r., zarejestrowanym w dniu 14 czerwca 2001 r. oraz pismem z dnia 11 września 2001 r., zarejestrowanym w dniu 13 września 2001 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej przekazało Komisji informacje uzupełniające, o które Komisja zwracała się do Włoch w pismach z dnia 12 stycznia, 26 kwietnia i 7 sierpnia 2001 r.
- (3) Pismem z dnia 13 listopada 2001 r. Komisja powiadomiła Włochy o swojej decyzji dotyczącej wszczęcia procedury w trybie art. 88 ust. 2 Traktatu, w sprawie przedmiotowej pomocy.

- (4) Decyzja Komisji o wszczęciu procedury została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich⁽¹⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do złożenia uwag odnośnie do przedmiotowej pomocy.
- (5) Władze włoskie nie złożyły żadnych uwag dotyczących rozpatrywanej pomocy. Komisja nie otrzymała uwag od żadnej innej zainteresowanej strony.

II. OPIS POMOCY

1. System pomocy

- (6) Przedmiotowa uchwała przewiduje udzielanie pomocy w formie pożyczek preferencyjnych, oprocentowanych według stopy 2%, w maksymalnej wysokości 20 mln ITL (10 329 EUR), przeznaczonych na następujące cele:
 - dostosowanie gospodarstw hodowlanych do przepisów sanitarnych i higienicznych, zgodnie z dekretem nr 54 z dnia 14 stycznia 1997 r. przyjmującym przepisy wdrażające dyrektywy 92/46/EWG i 92/47/EWG dotyczące produkcji oraz wprowadzania do obrotu mleka i produktów na bazie mleka,
 - poprawę bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy, zgodnie z przepisami dekretu legislacyjnego nr 626 z 19 września 1994 r., wraz z późniejszymi zmianami, wdrażającego dyrektywy 89/391/EWG, 89/654/EWG, 89/655/EWG, 89/656/EWG, 90/269/EWG, 90/270/EWG, 90/394/EWG, 90/679/EWG, 93/88/EWG, 97/42/WE i 1999/38/WE dotyczące poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy,

⁽¹⁾ Dz.U. C 354 z 13.12.2001, str. 18.

- dostosowanie do norm dotyczących kontroli w produkcji żywności, zgodnie z przepisami dekretu nr 155 z 26 maja 1997 r. wdrażającego dyrektywy 93/43/EWG i 96/3/WE w sprawie higieny produktów spożywczych.
- (7) W szczególności system pomocy może obejmować przykładowo:
- prace związane z budową lub dostosowaniem obiektów oczyszczania ścieków,
 - prace związane z budową lub dostosowaniem obiektów do gromadzenia i przechowywania mleka,
 - prace związane z wykonaniem lub dostosowaniem instalacji elektrycznych,
 - prace związane z wykonaniem lub dostosowaniem instalacji wodno-sanitarnych,
 - prace związane z budową lub dostosowaniem obiektów przeznaczonych dla zwierząt,
 - prace związane z budową lub dostosowaniem obiektów przeznaczonych do gromadzenia i przechowywania produktów rolnych,
 - wymianę materiałów budowlanych niespełniających norm higienicznych na materiały spełniające takie normy.
- (8) W ramach wyżej wspomnianych pozycji pomoc będzie przeznaczona na pokrycie kosztów opracowania projektu i wykonania, zakupu materiałów oraz „inne koszty” (wskazane w treści zgłoszenia w postaci wyrażenia „i tym podobne”).
- (9) Maksymalna intensywność pomocy ustalona została zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999⁽¹⁾.
- (10) Beneficjentami pomocy są rolnicy indywidualni i przedsiębiorcy rolni, dla których działalność rolnicza jest działalnością główną, indywidualni lub zrzeszeni, wpisani do rejestru Izby Handlowej Campobasso.
- (11) Na sfinansowanie pomocy wyasygnowano kwotę 150 mln ITL (77 468 EUR). Dofinansowania będą przyznawane do wyczerpania puli środków.
- (12) Pomoc określona w uchwale nie może być łączona z innymi pomocami, przeznaczonymi na te same cele. Beneficjent będzie zatem zobowiązany do podpisania oświadczenia, w którym zobowiązuje się, iż nie będzie ubiegał się o inną pomoc na to samo działanie. Oświadczenia te będą regularnie sprawdzane.
- 2. Uzasadnienie wszczęcia procedury wyjaśniającej, przytoczone przez Komisję**
- (13) Komisja wszczęła procedurę na podstawie art. 88 ust. 2 Traktatu, ponieważ miała wątpliwości co do zgodności systemu pomocy ze wspólnym rynkiem. Wątpliwości te opisano poniżej.
- A. *Wątpliwości dotyczące rodzaju inwestycji będących przedmiotem wsparcia*
- (14) W informacjach przekazanych przed wszczęciem procedury władze włoskie podawały, że maksymalna dopuszczalna intensywność pomocy jest zgodna z tą określoną w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, która z kolei odpowiada poziomowi ustalonemu w punkcie 4.1 wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy w sektorze rolnym⁽²⁾ (dalej zwanymi „Wytycznymi”), mówiącym o inwestycjach w gospodarstwach rolnych. Ponadto powołano się na działanie 4.9 Regionalnego Programu Operacyjnego, które odnosi się wyłącznie do inwestycji w gospodarstwach rolnych.
- (15) Na podstawie powyższych informacji oraz odesłania do działania 4.9 stopy pomocy, mające zastosowanie, byłyby następujące: 50 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania i 40 % na pozostałych, z możliwością podwyższenia w obu przypadkach o 5 punktów procentowych, jeżeli inwestycje realizowane są przez młodych rolników.
- (16) Rozpatrywana pomoc mogłaby mieścić się w zakresie stosowania trzech punktów Wytycznych:
- pkt 4.1 dotyczącego inwestycji w gospodarstwach rolnych,
 - pkt 4.2 dotyczącego inwestycji w sektorze przetwórstwa i wprowadzania do obrotu produktów rolnych (zastosowania przepisów tego punktu nie można wykluczyć, gdyż, jak wynika z informacji przekazanych przez włoskie władze, beneficjentami pomocy są rolnicy indywidualni, jak również przedsiębiorcy rolni; w rozumieniu art. 2135 włoskiego Kodeksu cywilnego „przedsiębiorcą rolnym jest osoba prowadząca działalność bezpośrednio związaną z uprawą roli, leśnictwem, hodowlą zwierząt i działalnościami powiązane”, przy czym to ostatnie mogłoby obejmować przetwórstwo i wprowadzanie do obrotu produktów rolnych),

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2223/2004 (Dz.U. L 379 z 24.12.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 28 z 1.2.2000, str. 2. Sprostowanie opublikowane w Dz.U. C 232 z 12.8.2000, str. 17.

— pkt 4.3 dotyczącego dywersyfikacji działalności rolnej, który odwołuje się do pkt 4.1 i 4.2.

(17) W piśmie z dnia 7 sierpnia 2001 r. służby Komisji wezwały włoskie władze do szczegółowego wykazania zgodności z przepisami powyższych punktów, w zależności od rodzaju beneficjenta. W piśmie z dnia 11 września 2001 r. władze włoskie ograniczyły się do odpowiedzi, że zasady i przepisy wspólnotowe nie będą naruszone i aby zapewnić większą zgodność z nimi, region posłuży się rozwiązaniem identycznym jak to stosowane w odniesieniu do zarządzania środkami pochodzącymi z EFOGR-Sekcja Orientacji.

(18) Uwzględniając taką odpowiedź, Komisja uznała za konieczne sprawdzenie, czy przepisy wyżej wspomnianych punktów Wytucznych są rzeczywiście przestrzegane.

B. Wątpliwości dotyczące rodzaju i stopy finansowania niektórych wydatków kwalifikowalnych

(19) O ile z jednej strony można było zakładać, że stopy pomocy nie będą przekroczone, niezależnie od tego, który z punktów Wytucznych miały w danym przypadku zastosowanie, ponieważ – w zakresie środków obejmujących przetwórstwo i wprowadzanie do obrotu produktów rolnych – region Molise wchodzi w skład obszarów zakwalifikowanych jako Cel 1, dla których poziom pomocy wynosi 50 %, stopa ta nie jest niższa od pułapu przewidzianego przez włoskie władze w pierwszym zgłoszeniu, o tyle z drugiej strony nie został określony procent, jaki w ogólnej wysokości kosztów kwalifikowalnych mogą stanowić koszty opracowania projektu, które w świetle Wytucznych powinny być ograniczone do 12 % pozostałych pozycji kosztów kwalifikowalnych.

W momencie wszczęcia procedury nie można było stwierdzić rodzaju niektórych kosztów, określonych w zgłoszeniu za pomocą sformułowania „i tym podobne”.

(20) Nie można było zatem wykluczyć, iż niektóre wydatki mieszczące się w tej kategorii nie są wydatkami kwalifikowalnymi i że ich dofinansowanie stanowi pomoc operacyjną, niezgodną ze wspólnym rynkiem.

C. Wątpliwości dotyczące wiarygodności kryteriów oceny dochodowości beneficjentów i spełniania przez nich minimalnych norm w zakresie środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt.

(21) Punkty 4.1 i 4.2 Wytucznych stanowią, że gospodarstwa-beneficjenci pomocy muszą być ocenione jako dochodowe na podstawie ich perspektyw oraz muszą spełniać minimalne wymagania w zakresie środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt. Ponadto pomoc może być udzielana na dofinansowanie tylko tych produktów, na które istnieje zbyt na rynku. Kwestia zbytu nie stanowiła problemu, ponieważ w Regionalnym Programie Operacyjnym,

zatwierdzonym przez Komisję, na który powoływał się projekt, kryteria w tym zakresie zostały określone w sposób bardzo precyzyjny.

(22) W kwestii dochodowości władze włoskie odwołały się do działania 4.9 Regionalnego Programu Operacyjnego, zatwierdzonego przez Komisję, który z kolei w zakresie stosowanych kryteriów odsyłał do uzupełnienia programu. Po zapoznaniu się z tym dokumentem stwierdzono, że wybranymi wskaźnikami są dochód brutto i liczba jednostek pracy ludzkiej (wł. UTH) gospodarstwa. Aby okazać się dochodowym, gospodarstwo musiało wykazać dochód brutto w wysokości co najmniej 4 lub 6 „jednostek wymiaru ekonomicznego dochodu brutto” (wł. unità di dimensione economica del reddito lordo) w zależności od położenia oraz zapewniać pracę co najmniej jednej UTH. Takie kryterium oceny wydawało się dość nieokreślone, ponieważ na podstawie dostępnych informacji nie można było stwierdzić, czym jest „jednostka wymiaru ekonomicznego dochodu brutto”. Poza tym liczba UTH w gospodarstwie niekoniecznie odzwierciedla jego dochodowość. Wskutek tego, w chwili wszczęcia procedury Komisja miała wątpliwości co do wiarygodności kryteriów oceny dochodowości beneficjentów.

(23) Jeżeli chodzi o przestrzeganie minimalnych wymagań w zakresie środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt, Komisja zauważyła, że pomoc była przeznaczona na finansowanie prac wymaganych przez dekrety wdrażające dyrektywy, które w uzupełnieniu programu zostały wymienione wśród minimalnych wymagań do spełnienia przez przedsiębiorstwa rolne, aby mogły one korzystać z pomocy w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego.

(24) Pod kątem przepisów mających zastosowanie do pomocy państwa, gospodarstwa rolne muszą spełniać powyższe minimalne wymagania, by móc korzystać z pomocy. Ponadto, zgodnie z pkt 4.1.1.3 Wytucznych, jeżeli inwestycje realizowane są w celu dostosowania się do nowych minimalnych wymagań w zakresie środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt, wsparcie może zostać przyznane na to dostosowanie. W tym samym punkcie uściślono jednocześnie, że w takim przypadku należy uwzględnić okres czasu ewentualnie określony na mocy art. 2 akapit drugi rozporządzenia Komisji (WE) nr 1750/1999 z dnia 23 lipca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) ⁽¹⁾.

(25) W piśmie z dnia 7 sierpnia 2001 r. Komisja pytała władze włoskie, jakie nowe wymagania mogłyby zostać wprowadzone i w jakim terminie. W odpowiedzi włoskie władze poinformowały, że zwróciły się o wydanie ekspertyzy w celu sprawdzenia, czy minimalne wymagania ustalone w obowiązującym prawodawstwie wspólnotowym, krajowym i regionalnym są przestrzegane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 214 z 13.8.1999, str. 31. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1763/2001 (Dz.U. L 239 z 7.9.2001, str. 10).

(26) Informacja ta nie stanowiła jednak odpowiedzi na żadne z pytań zadanych przez Komisję, czyli na jej podstawie nadal nie można było stwierdzić, jakie nowe wymagania mogłyby zostać wprowadzone i w jakim terminie. W momencie wszczęcia procedury Komisja nie mogła zatem wykluczyć, iż planowana pomoc będzie przeznaczona jedynie na finansowanie działań dostosowawczych do wymogów już obowiązujących, a które wchodziły w skład minimalnych wymagań, jakie muszą spełniać gospodarstwa rolne, by móc korzystać z pomocy. Pomoc udzielona gospodarstwom, naruszającym unijne przepisy, nie mogła być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem.

(27) Na podstawie tych przesłanek Komisja żywiła poważne wątpliwości co do przestrzegania przez potencjalnych beneficjentów minimalnych wymagań w zakresie środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt, o których mowa w Wytycznych, a w związku z tym wątpliwości nie tylko co do kwalifikowalności kosztów, lecz także samych beneficjentów.

D. Wątpliwości dotyczące niedziałania systemu pomocy wstecz

(28) Służby Komisji wezwały włoskie władze do zapewnienia, że środki określone w przedmiotowej uchwale będą realizowane zgodnie z zasadą niedziałania wstecz, o której mowa w punkcie 3.6 Wytycznych, oraz do zobowiązania się, iż nie będzie udzielane dofinansowanie do działań czy prac podjętych przed złożeniem wniosku przez beneficjenta oraz przed jego przyjęciem ze skutkiem wiążącym przez właściwe władze, po uprzednim zatwierdzeniu systemu pomocy przez Komisję.

(29) Z informacji przekazanych przez włoskie władze wynika, że przed zatwierdzeniem systemu przez Komisję nie została ani nie zostanie wypłacona żadna pomoc. Jednak ostatnia odpowiedź udzielona przez te władze nie zawiera zobowiązań, iż pomoc nie będzie udzielona na dofinansowanie działań lub prac podjętych przed złożeniem wniosku przez beneficjenta oraz przed jego przyjęciem ze skutkiem wiążącym przez właściwe władze. W chwili wszczęcia procedury Komisja nie mogła więc wykluczyć, że w ramach systemu pomocy może zostać udzielona pomoc ze skutkiem wstecznym, pozbawiona efektu zachęcającego. Komisja miała w związku z tym wątpliwości, czy także pod tym względem planowaną pomoc można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem.

III. UWAGI PRZEDSTAWIONE PRZEZ WŁOCHY I STRONY TRZECIE

(30) Włochy nie przekazały służbom Komisji żadnych uwag dotyczących przedmiotowej pomocy w odpowiedzi na

decyzję o wszczęciu procedury na podstawie art. 88 ust. 2 Traktatu. Komisja nie otrzymała także żadnych uwag od zainteresowanych stron trzecich.

IV. OCENA PRAWNA

1. Istnienie pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu

(31) Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu pomoc przyznawana przez Państwa Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która faworyzując niektóre przedsiębiorstwa lub rodzaje produkcji, zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi.

(32) Przedmiotowa pomoc odpowiada tej definicji, ponieważ sprzyja określonym rodzajom produkcji (podstawowa produkcja rolna – inwestycje przewidziane są na poziomie produkcji pierwotnej) i może wpływać na wymianę handlową ze względu na szeroką gamę produktów, które są nią objęte (na przykład: w 1998 r. Włochy odnotowały wielkość wymiany handlowej produktami rolnymi z zagranicą na poziomie 15,222 mld ECU, jeżeli chodzi o przywóz, i 9,679 mld ECU, jeżeli chodzi o wywóz; w tym samym roku wartość przywozu produktów rolnych wewnątrz UE wyniosła 128,256 mld ECU, natomiast wartość wywozu 132,458 mld ECU).

(33) Rozpatrywany środek mieści się wobec powyższego w definicji pomocy państwa, zawartej w art. 87 ust. 1 Traktatu.

(34) Zakaz udzielania pomocy państwa nie jest bezwarunkowy. W tym konkretnym przypadku odstępstwa, o których mowa w art. 87 ust. 2 Traktatu, w wyraźny sposób nie mają zastosowania, a włoskie władze nigdy się na nie nie powoływały.

(35) Zastosowania nie ma także art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu, ponieważ pomoc nie jest przeznaczona na wspieranie rozwoju gospodarczego regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia.

(36) W zakresie dotyczącym art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu należy zauważyć, że rozpatrywana pomoc nie jest przeznaczona na wspieranie realizacji ważnego projektu stanowiącego przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania lub też na przeciwdziałanie poważnym zaburzeniom w gospodarce Państwa Członkowskiego.

- (37) Jeżeli chodzi o art. 87 ust 3 lit. d) Traktatu, należy stwierdzić, że rozpatrywana pomoc nie dotyczy celów, o których mowa w treści tego artykułu.
- (38) Biorąc pod uwagę rodzaj omawianych środków, jedynym odstępstwem, jakie może mieć do nich zastosowanie, jest art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, zgodnie z którym za zgodną ze wspólnym rynkiem można uznać pomoc przeznaczoną na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia ona warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.

2. Badanie zgodności pomocy

- (39) Rozpatrywaną uchwałę należy oceniać w świetle Wytycznych, jako że jej celem jest wdrożenie systemu pomocy na rzecz inwestycji w sektorze rolnym oraz ponieważ została ona prawidłowo zgłoszona przez włoskie władze, zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu.
- (40) W rzeczy samej pkt 23.3 Wytycznych stanowi, iż stosują się one do nowej pomocy państwa w sektorze rolnym, w tym także do zgłoszeń złożonych przez Państwa Członkowskie, co do których decyzje nie zostały jeszcze podjęte przez Komisję, poczynając od dnia 1 stycznia 2000 r.
- (41) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1/2004 z 23 grudnia 2003 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwarzaniem i obrotem produktami rolnymi⁽¹⁾ nie ma zastosowania do omawianego przypadku, ponieważ przekazane na temat beneficjentów informacje nie pozwalają stwierdzić we wszystkich przypadkach, czy pomoc przeznaczona jest dla małych i średnich przedsiębiorstw, które mogą korzystać z przepisów powyższego rozporządzenia⁽²⁾.
- (42) W przekazanych informacjach włoskie władze podały, że maksymalna intensywność dozwolonej pomocy jest zgodna z ustaloną w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, która z kolei odpowiada poziomowi określonemu w punkcie 4.1 Wytycznych dotyczących inwestycji w gospodarstwach rolnych. Ponadto odsyła się do działania 4.9 Regionalnego Programu Operacyjnego, które dotyczy wyłącznie inwestycji w gospodarstwach rolnych.
- (43) Uwzględniając podane wskazania i powołanie się na działanie 4.9, mające zastosowanie stopy pomocy są następujące: 50 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania i 40 % na pozostałych, z możliwością podwyższenia w obu przypadkach o 5 punktów procentowych, jeżeli inwestycje realizowane są przez młodych rolników.
- (44) Rozpatrywana pomoc może jednak dotyczyć trzech rodzajów inwestycji, których warunki zatwierdzenia określone są w różnych punktach wytycznych:
- inwestycje w gospodarstwach rolnych (pkt 4.1),
 - inwestycje w sektorze przetwórstwa i wprowadzania do obrotu produktów rolnych (pkt 4.2),
 - inwestycje mające wspierać dywersyfikację działalności rolnej (pkt 4.3, odsyłający do pkt 4.1 i 4.2).
- (45) Zgodnie z pkt 4.1 Wytycznych, pomoc państwa wspierająca inwestycje w gospodarstwach rolnych może być przyznana, jeżeli spełnione są następujące warunki:
- a) inwestycja realizuje co najmniej jeden spośród wymienionych celów: redukcja kosztów produkcji, poprawa i reorganizacja produkcji, podniesienie jakości, ochrona i poprawa stanu środowiska naturalnego, poprawa warunków higienicznych i dobrostanu zwierząt lub wspieranie dywersyfikacji działalności rolnej;
 - b) intensywność pomocy ograniczona jest do 40 % (50 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania), przy czym, jeśli inwestycje realizowane są przez młodych rolników w ciągu pięciu lat od nabycia gospodarstwa, pułap ten może być podniesiony odpowiednio do 45 % i 55 %;
 - c) wsparcie na inwestycje udzielane jest wyłącznie tym gospodarstwom, co do których można wykazać dochodowość za pomocą oceny perspektyw, a prowadząca je osoba wykazuje się odpowiednią wiedzą i kompetencjami zawodowymi. Ponadto gospodarstwo musi spełniać unijne minimalne wymagania w zakresie środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt;
 - d) inwestycje przeznaczone na zwiększenie zdolności produkcyjnych mogą uzyskać dofinansowanie tylko pod warunkiem, że dodatkowa produkcja znajdzie normalny zbył na rynku;
 - e) wydatki kwalifikowalne obejmują wyłącznie następujące pozycje: budowa, zakup lub modernizacja nieruchomości; nowe maszyny i wyposażenie, w tym programy komputerowe; wydatki ogólne, jak wynagrodzenia architektów, inżynierów i doradców, studia wykonalności, nabycie patentów i licencji, maksymalnie do 12 % wyżej wymienionych wydatków; zakup gruntu, w tym opłaty prawne, podatki i koszty rejestracji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Patrz: art. 20 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia.

- f) wydatki kwalifikowalne nie przekraczają łącznie limitów całkowitych kwalifikowalnych nakładów inwestycyjnych, ustalanych przez Państwa Członkowskie na podstawie art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999.
- (46) Jeżeli chodzi o inwestycje związane z przetwórstwem lub wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych, zgodnie z pkt 4.2 Wytycznych, należy zauważyć, że udzielenie pomocy może nastąpić po spełnieniu następujących warunków:
- a) można wykazać dochodowość przedsiębiorstw-beneficjentów na podstawie oceny perspektyw;
- b) przedsiębiorstwa-beneficjenci spełniają co najmniej minimalne wymagania w zakresie środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt. Jeżeli jednak inwestycje realizowane są w celu dostosowania do nowych minimalnych wymagań w zakresie środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt, dofinansowaniu mogą podlegać działania dostosowawcze do tych wymagań;
- c) stopa pomocy nie przekracza 40 % (50 % na obszarach objętych Celem 1);
- d) wydatki kwalifikowalne obejmują wyłącznie następujące pozycje: budowa, zakup lub modernizacja nieruchomości; nowe maszyny i wyposażenie, w tym programy komputerowe; wydatki ogólne, jak wynagrodzenia architektów, inżynierów i doradców, studia wykonalności, nabycie patentów i licencji, maksymalnie do 12 % wyżej wymienionych wydatków; zakup gruntu, w tym opłaty prawne, podatki i koszty rejestracji;
- e) dofinansowaniu nie mogą podlegać produkty nieznajdujące normalnego zbytu na rynkach;
- f) pomoc na inwestycje, w których wydatki kwalifikowalne przekraczają 25 mln EUR, są przedmiotem specjalnego zgłoszenia do Komisji, zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu.
- (47) W świetle pkt 4.3 zgodność pomocy na rzecz inwestycji mających wspierać dywersyfikację działalności rolnej należy oceniać na podstawie warunków, o których mowa w pkt 4.1, jeżeli łączna wysokość wydatków kwalifikowalnych nie przekracza pułapu całkowitych inwestycji kwalifikowalnych ustalonego przez dane Państwo Członkowskie, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1257/99. W przypadku przekroczenia tego
- limitu stosuje się warunki, o których mowa w pkt 4.2 Wytycznych.
- (48) Z opisu wynika jednoznacznie, że – niezależnie od określenia rodzaju pomocy na rzecz inwestycji, przewidzianej uchwałą, będącą przedmiotem zgłoszenia – władze włoskie nie zapewniają spełnienia wielu spośród wyżej wymienionych warunków, o których mowa w Wytycznych, a których celem jest zapewnienie zgodności pomocy na rzecz inwestycji ze wspólnym rynkiem, a mianowicie:
- a) uściślenie rodzaju wydatków kwalifikowalnych, określonych za pomocą sformułowania „i tym podobne” oraz zapis zapewniający, iż koszty opracowania projektu nie będą przekraczały 12 % pozostałych pozycji kosztów kwalifikowalnych;
- b) wiarygodność kryteriów oceny dochodowości ekonomicznej beneficjentów;
- c) spełnianie przez beneficjentów minimalnych wymagań w zakresie środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt;
- d) wyłączenie wszelkiej możliwości przyznania ze skutkiem wstecznym pomocy pozbawionej efektu zachęcającego.
- (49) Ponadto władze włoskie nie przedstawiły żadnych uwag ani też informacji dodatkowych w odpowiedzi na wezwanie skierowane do nich przez Komisję w ramach decyzji o wszczęciu procedury wyjaśniającej, w piśmie z dnia 13 listopada 2001 r.
- (50) Komisja nie otrzymała zatem żadnych informacji dodatkowych pozwalających rozwiać wątpliwości, istniejących w chwili wszczęcia procedury wyjaśniającej w ramach art. 88 ust. 2 Traktatu.
- (51) Na podstawie wyżej opisanych spostrzeżeń Komisja uznaje, że zgłoszony system pomocy jest niezgodny z prawodawstwem wspólnotowym w zakresie konkurencji, w szczególności z art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu.

V. WNIOSKI

- (52) Wobec powyższego można wnioskować, że pomoc przewidziana w rozpatrywanej uchwale stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu, która nie kwalifikuje się do żadnych z odstępstw, o których mowa w art. 87 ust. 3.

(53) Ponieważ uchwała nr 629 Zarządu Prowincji Campobasso z dnia 29 grudnia 1999 r. została zgłoszona zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu i ponieważ w świetle przekazanych przez włoskie władze informacji żadna pomoc nie została jeszcze wypłacona w ramach rozpatrywanego systemu, nie jest konieczne wymaganie odzyskania pomocy przewidzianej w przedmiotowej uchwale,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc, którą Włochy planują przyznać na podstawie uchwały nr 629 Zarządu Prowincji Campobasso z dnia 29 grudnia 1999 r., przeznaczona na dofinansowanie działalności rolnej w celu poprawy jakości produktów i jakości życia rolników oraz przedsiębiorców rolnych, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Wobec powyższego przedmiotowa pomoc nie może zostać wykonana.

Artykuł 2

W terminie dwóch miesięcy od daty powiadomienia o niniejszej decyzji Włochy poinformują Komisję o działaniach podjętych w celu dostosowania się do niej.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 maja 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji